

regler — være udskrivningslovens 1970-beløb for personfradraget og indkomstrinene. Denne fremgangsmåde forudsætter, at man ved reguleringen benytter et udtryk for, hvad det ny reguleringspristal udgjorde i januar 1969, der som nævnt er udgangspunktet for reguleringen af 1970-beløbene. Da det ny reguleringspristal (januar 1971 = 100) ikke er beregnet for perioden forud for 1971, har man søgt at beregne, hvad det ny pristal ville have andraget i januar 1969. Det er ved denne tilbageberegning forudsat, at det ny reguleringspristal i perioden januar 1969—januar 1971 ville være steget i samme forhold som det gamle reguleringspristal, der steg fra 131 til 145. Under disse forudsætninger bliver det nye reguleringspristal pr. januar 1969:

$$131 : 145 \times 100 = 90,3$$

der dog af praktiske grunde foreslås afrundet til 90,0.

Herefter foreslås reguleringen foretaget med udgangspunkt i et reguleringspristal på 90 pr. januar 1969.

Efter de gældende regler svarer 1 pct.s stigning i det gamle reguleringspristal til 1,31 pristalspoint, og det medfører, at personfradragets og indkomstrinenes 1970-beløb forhøjes $\frac{3}{4} \times 1,31 = 0,9825$ pct. Efter forslaget vil den samme stigning i reguleringspristallet på 1 pct. af niveauet i januar 1969 udgøre 0,9 points af de ny, „tungere“ pristalspoints, og den heraf følgende procentvise stigning i 1970-beløbene vil efter lovforslaget udgøre $3\frac{1}{3} : 3 \times 0,9 = 1,0$ pct. Da formålet med reguleringen er, at 1970-beløbene skal forhøjes eller nedsættes med samme procent som bevægelsen i reguleringspristallet siden januar 1969, vil lovforslaget således medføre en tendens til, at reguleringen i praksis bliver lidt mere nøjagtig end efter de gældende regler.

Hidtil er 1970-beløbene blevet reguleret for hver fulde 4 points stigning i det gamle reguleringspristal, der var 131 pr. januar 1969. Det betyder, at der skal 3,05 pct.s stigning i det gamle pristal pr. januar 1969 til at udløse en stigning i 1970-beløbene på 3 pct. Efter forslaget skal der en pristalsstigning på

3 af de ny „tungere“ pristalspoints til for at udløse en regulering af 1970-beløbene. Da det ny pristal i lovforslaget fastsættes til 90 points pr. januar 1969, svarer dette til en stigning i det ny pristal på $3\frac{1}{3}$ pct., mens der efter de gældende regler kun kræves ca. 3 pct.s stigning. Til gengæld er den regulering af 1970-beløbene, som udløses efter lovforslagets regler, lidt større end efter de gældende regler, nemlig $3\frac{1}{3}$ pct. mod hidtil 3 pct. Den foreslåede forøgelse af den relative pristalsstigning, der skal til for at udløse en regulering af 1970-beløbene, er alene begrundet med de praktiske fordele ved at arbejde med hele pristalspoints.

Virkningerne af den hidtil gældende pristalsregulering af personfradraget og indkomstrinene i statsindkomstkattens grundbeløbsskala fra 1970 til 1972 og efter lovforslagets regler fra 1972 til 1973 fremgår af følgende oversigt, hvor reguleringspristallene er henført til det indkomstår, hvor de anvendes.

Pristalsregulering af personfradrag og indkomstrin 1970-1973.

	Indkomstår			
	1970	1971	1972	1973
Reguleringspristal (januar 1963=100)	131	138	145	—
Reguleringspristal (januar 1971=100)	(90)	—	100,0	106,2
Procent, hvormed 1970-beløbene forhøjes	—	3	9	16 $\frac{2}{3}$
Antal uudnyttede pristalspoints, der overføres til næste regulering		3	2	1,2
Personfradrag (kr.)	5.000	5.100	5.400	5.800
Indkomstinterval på 1. skalatrin (kr.)	17.000	17.500	18.500	19.800
- 2. skalatrin (kr.)	13.000	13.300	14.100	15.100
- 3. skalatrin (kr.)	40.000	41.200	43.600	46.600